

Prologus

Si in mari eōs tuis in luto aq̄sī multa q̄d a multis exponēdū sicut in glo. d̄ mari hui⁹ secl. vbi⁹ ē luti⁹ curas tū ⁊ sollicitudinā multa p̄ i q̄ mari tps⁹ fecit viā eōs suis id est iustis. q̄s regat sicut eques equū suū. ⁊ b̄ dādo eis exempla vite ⁊ p̄suā saluberrima p̄ q̄ pos- sent vitare fluctuati- ones ⁊ p̄suā hmoi curari ⁊ sollicitudinā phibuit cīm⁹ ips⁹ solu- turdinem nūturof ⁊ t̄pali⁹. Edath. vi. c. Et sic facit viam in hmoi mari turbulē- to. p̄t̄ dicit. Audiri ⁊ turbār⁹ eti⁹ rēier me⁹. c. Ad cui⁹ deca ratione ieiendi ⁊ p̄pheta s̄lēderās et p̄dictis duo principis

Inspicit plogus in **S**o phoniam, pphetā.

Gradūt hebrei cuiuscumq; pphē t̄ pater aut auus ponat in titulo ipos q̄s ppheta fuisse. **T**ū ⁊ amos vñ de duodecim pphetis q̄ dixit. nō sum ppheta nec fili⁹ pphete, sed

ter, enī ē tribulatio quā ipso passus ē in cruce, ebi ab
scōdita ē fortitudo ei⁹, vt dicitat. Scđm ē fruct⁹ salutis,
rus sue passionis, q̄ dixi. Egressus es i salutē pli tc.
turbat⁹ ē in mēre ⁊ tremuerit labia sua, quasi nesciēs
loq̄ ex turbatioē tātē tristat⁹, id dicit, Augui: si pdicera
te ne q̄ ē ex andū. Et turbat⁹ ē venter me⁹, s. mens
mea q̄ ē in trinleca sic venter me⁹ mēbra corporeā intrin-
sec⁹ ē. Tōtremuerit labia mea, q̄ loqla turbabat⁹ ⁊
hemēria turbatiois in trinsece. Ingredias p̄tredo te, l.
ingredit⁹, q̄ turbatio mēbris reducabit⁹ et in mēbra solida
q̄ sunt ossa. Et rōne tātē turbatiois ⁊ tremoris dicit
Et requeſit⁹ in die tribulatiois, t̄ tē ſenſio q̄ p̄pha habe-
bat req̄lērēt, ſolari in ſalute ab eo deſiderata, q̄ tāſta
ta ē in die tribulatiois, s. in tē ſaſionis ip̄i. Et numi-
rū ſi, p̄pha d̄ h̄ tremebat ⁊ p̄tua laba d̄ tribulatioē paſſi-
onis et ſi et ea ſeq̄ueſ fruct⁹ ſalutis et p̄ ſi iminētē paſſi-
onē tristabat⁹, t̄ cōpt̄ ſedere, inquit⁹ ei⁹. Qdāb, xxi. c.
fir p̄pha turbabat⁹ ex h̄ q̄ habebat amīſerice et p̄lo iu-
daico q̄ p̄curatur⁹ erat morte p̄p̄i, ⁊ de h̄ dicit.
ad p̄lin accūctū n̄ma, alceda in uacē ad p̄pla illum
q̄ painis ē cū armis ad occidēdū p̄pm. Et noſādū q̄ ebi
nos dabem⁹ i h̄ loco, accūctū n̄ma, h̄b., d̄. Regudeno
et ſi oīno ſile p̄bū. Ben., cui, circa biductionē in h̄
locō tristatō n̄ma h̄b., p̄tubabat⁹ ante eū, vñ ⁊ i h̄ loco ſic
debutileſ ſolcere. Et alceda ad p̄lin q̄ p̄tubabat⁹ aſi eſi, l. cō
tra eū, ⁊ ſic ſuia erit plamor ad apōliū, ⁊ ſc̄i. ſicus cīn
nō ſcorbit⁹ tc, ebi vñ loq̄ p̄pha pabolice d̄ p̄lo iudaico
aſſimilādo eſi ſicu nō ſcorbit⁹, vt vñce nō germināt⁹ et
p̄mo, ſicut Eſa, c.v, aſſimilat illiſ p̄lin p̄phera ad l̄am
vñce nō fructuose, t̄ ſenſio. Hic cīn, ille p̄lū ſiō ſlo-
rebit⁹ in illo tē. Necrit germe in vñce, q̄ p̄didiſ vi-
tōe grātia. Dētēc⁹ op̄ oliae, q̄ d̄ uſto d̄. Ego h̄cūt oli
ua fructifera in domo dñi. Dūt ⁊ intellegāt⁹ ē h̄ q̄ di-
cit Et arua nō aſterēt cibū, s. cibo ſp̄uali. Abſideſ de
oliu pec⁹, acq̄ri tē ſte illo delinuit⁹ et ḡeſ dñi ſicut ⁊ po-
pul⁹, vñt Dñi, c.a. x. Occidet tē ſi, nō ent ei⁹ p̄lū q̄ euz
negat⁹ ē, p̄fir p̄pha erilis drobo ſideratis, s. q̄ vñ
erat tristabat⁹, ſi afflictiō paſſionis, ⁊ alud magiū gaudeſ
et exultatiois, s. fruct⁹ ſalutis et inclinat ſe ad gau-
diū, q̄ p̄petuū ⁊ indeſiciēs, ⁊ i h̄ dicit. Ego aut̄ in dñi
gaudebo ⁊ exultabo in deo leſu meo, q̄ d̄, i illā tristiciā
ſidero q̄ magna ē, t̄ ſi tritoria cā dūmitto, ⁊ gaude-
bo in dñi q̄ ē etern⁹. Et exultabo in deo leſu meo, s. in
ſua ſalutarioe q̄ eterna ē, ⁊ leq̄. De dñi fortitudo mea
ſ. ad tolerađi vñlūtatię ſpej. Et porc̄ pedes meos qui

Si cernor ad attingendos terminos desiderata velociter. Et
sup excelsa deducet me. s. sup alta. i. sup alta. q. huic salut-
eriant. Et sic ero vitor in psalmis can es. Et nota quod
de die. Vitor in psalmis canente. ponunt silia vba b-
cum in titulo quarti psalmi. vbi tunc canticum prie se sicut
en de psalmis dd.

pastor capraz. *Vellicas sy-
comoro 3. p̄tis nomine titu-
lo nō habere. Hoc si verē
sophonias pp̄heta. q̄ no-
mīe (vt ira dica) pp̄hētico
z glōsia maior suoz stir-
pe generatē. Habuit emī
p̄tem chusū aut̄ godoliā.
pauū amaria. attauū eze-
chiā z tale quadrigā ipē*

Postilla fratris
Hyoleti de lya cum
additionibus pauli
epi burgensis, ac repli-
cis magistri matthie-
vi dorici lugubrachiae
ppheram finit feliciter
Incepit expositio
plogi, sicut britonē in
lophoniam ppferam.

Radiſt he
breſte. In
illo plogo
peccat he
top hſic modi. pio

ponēs quandā regulā hebreor ppbete, qsonā describit
scđo ponit interpretariōne nois q ppbete agnuit ibi. Blo-
men sophonie xc. tertio repetit carnāle ppbete genca-
logias et q spūale elicit. ibi. Iste q ppbete xc. quarto
dicit cui regis tpe ppbant. ibi. Josia regē iude t. qm̄
to ppbete matrā tagit. ibi. Ideo d' p ppbete. Itēz
in prīma pre cōmēdā. ppbā sine describit a trib. plo
ab offici dignitate. ibi. Idoc si rex est s̄pphomatas ppbā
scđo a nois s̄figuratio vel cognitati. ibi. Qui nois. vt
ita dīcā. ppbētico. tertio a generis nobilitate. ibi. Blo-
riosa major re. alias puniones ponem⁹ in locis suis.
Dicit tagit. a Tradit bebici. i regulariter dicit.

b Uellitā sycomoros, i. discerpēs folia sycomor et
altas arbores ad pastuz pecoz, vide. s. in sedo plogo sup
c Hoc si verū ē te, hic destribis psona ppheste Amos.
q̄nti ad duo, s. q̄nti ad p̄figurationē nois cū dī. Qui ut
ita dicā te, q̄nti ad nobilitatem originis, ubi, Et filiosa
maiōr, dicit igit. e Hoc si verū ē qd̄ hebrei tradid.
d Sophias ppbeta, ut ita dicā, p̄quādā entie de
mōstrationē sicut de mulier egredia forma, e Qui
nois ppheticō, i. ppbetais offici p̄figuratino.

f Et ierū. **g** Blo, ma su, stirpe gene, ē b vbi est sumis bis in astriuedo, et sepe vba q̄ pluries refumis po-
nunt in fine stile ut hic, et in ouidio eplan. **L**u dñs, tu
vir, tu mibi frater eras dic briseis acbilli, d g. Qui nos
mitte ppheticō, ppheticō officiū pfiguratio vel pro-
phete agro, q̄ ipa em i posuēt neis hui⁹ pfigurati-
o nre et esse nra, sumus, q̄ ipa via eternitatis lēa scendit.

et q̄ enī pp̄ha m̄tūr, et ita vñ exponere ut sequit
q̄ dicit q̄ etraq̄ nōis interpr̄atio pp̄hete p̄uenit, et s̄cri
def̄sa sequestr̄ exponere p̄cedēt. Alij dicit q̄ q̄m̄o
est ibi vna dictio, dicit enim q̄ q̄m̄o quin̄ iōns dī col
lectio q̄m̄o in uno ordine, s̄z nō ē m̄tulē in vñ, et p̄p̄c
s̄ dicit h̄iero, et ita dicit, q̄ ḡ. iiii. p̄cedētē pp̄hete cō
numerant̄ bic sophome dicit, q̄ et bis sit quinio, ē et
go sensus, illuc si verū ē, et. a. Sophonias pp̄ba in q̄
dā Qumōe pp̄hīc et glosa stirpe maior suop̄a, p̄cedē
tū pp̄haz Generat̄ ē. Quicq̄ sit de t̄ trate fr̄, ista le
ctura reprehendit de manifeſte in cognitute. Est ei ibi so
leocism̄, cū q̄m̄o sit tūn̄ masculini generis t̄le et pr̄istiano
q̄ dicit i q̄nto maiors volumis, q̄n̄ oī antecedente q̄s
nō sunt t̄balia p̄cipitalia masculina sunt ut stellio
gurgulio, q̄s t̄rbalria sine p̄cipitalia feminina sunt, et
oratio actio riugatio r̄ificatio ferencio. Quid q̄ dicit
d̄ vñ vñtio nōne p̄ auctiōne vel aggrēgatiōne iuen
in item oī dico q̄ sic, s̄z tūc p̄syncopā dī ab vñtio vñtī

in Sophoniā

onis qd est nomine vnde dicitur ab uno unius, nam ab
vnus una vnu dicitur ab uno lapis preciosus sic dicitur, qd ratum
vnus et numerus duo vel tres sunt numeri. Ita uno dicitur
vnus in testera et sicut credo qd quod si aliud fecit, facit quod
potest in testera, sic sentio fecit sed et tunc deriuat a quod quia
quod. Hoc dicitur lector

Rit iudicis daretinquo
b **A**nnū ab aueo aues
qb ē cupio cupis. qd
tūlū auet n̄pores.
Proauī. p̄ez alli.
q̄si p̄e auim.

L "Amariānō amasi
am, et qdā fālū libri
hſit. Aliā eīm̄ interp̄
tationē h̄z amarias t̄
aliā amasias, vīde in
interpretatiōibꝫ.

Istrau, paupera
tre q̄ si alter p̄ auum
tudē d̄r abaū q̄ si lon
m̄ Et tā ge ab suo,
lē q̄ d̄rigi t̄c̄ ap̄be q̄
driḡ t̄ auriḡ sp̄an̄
v̄l̄ de helya d̄i, ūn̄ re
gū, q̄. P̄f̄ mi cur̄ iſl̄
t̄ auriga eī, s̄l̄ d̄rde
belis̄o, q̄. Neḡ, q̄t̄
d̄. Bre, Auriga agitā
cur̄ porat, Doctor
q̄ m̄ores sp̄li p̄ paci
entia sustinet t̄ faci

eloquij vobū docet & curit' dī tauriga, curit' q̄r tolerando
portat, auriga qr erhortādo agitare. n. Romē sophos-
nie tc. Sic fin interpretatione nois p̄medā sp̄ba a rōno-
bus, p̄io ad officiū sublimitate ibi. Alij speculatori, scđa a
misteriori agnitiōne ibi. Tali archani dñi, et tertio p̄medā
tur, auenientia v̄trinlog ibi. Dixi ergo specula, dicit' p̄g. f.
n. Romē sophonie. I. h. nome sophonias tc. o. Titū
q̄d. v̄trac interpretatio. p. Prop̄p̄tē p̄uenit. q̄p̄ h̄c
speculādi officiū et norūia misteriori, a p̄bat hiero, per
sob̄ dñi facū ad ezechielē sp̄bam. I. h. h̄cis tc. Ezechilē
tc. p̄p̄t̄. q̄ Ille q̄ sp̄ba, hic repeat sp̄be genitatio
carnalis cū dī. Fili' erat chusl. tc. q̄ elicit generato ipi
ritualis cū dī. De fortitudine tc. Ondisq̄ h̄c sicut p̄sona
a p̄sona nascit, sic t' donū ouſt a doho, ita p̄sona ē. De
fortitudine itaq̄ dñi nār̄ ē sermōntū. h̄c notaſ q̄ fortitudo
vite dī p̄cedere sermonē doctrine, et p̄i q̄s faciat q̄dō
ceat. Act. i. Lepit ielus facere t' docere. Eech. tc. L. Cons-
sernabit disciplinā t' tiscritidē Eech. tc. v. a. Surrept
belas sp̄ba q̄li ignis t' v̄bū ip̄. q̄li faculta ardebat. Job
v. f. dī de 10. b. q̄llē erat lucetria ardes t' luce. Bernatā
ēdūlucere ē ranū, m̄ ardere parā, ardere t' lucere p̄fectus.
s. Et de ser. dñi nata est magnitudo dñi, hic notaſ q̄dō
ctor nō dī ex doctrina sua q̄rete magnificētiā, p̄p̄ia, sed
laudē dei t' glam. i. Eech. tc. Erhortatio nr̄a ne de errore
neg de similitudine neg in dolo. Sf̄cūtū p̄batismū a deo
et credere nobis enāgeliſi, ita t' loquim̄ nō q̄li hoibū
placetis. h̄c deo q̄p̄bat corda nr̄a, et sequit' ibi. Nec q̄ren-
tes ab hoibū glam. tc. Coll. tc. Om̄ne q̄scīt̄ facit' i v̄bo
aut in ope oia facite in noie dñi nr̄i ielui ip̄. grās agitēs
deo p̄ki p̄ ip̄. i. Lop. tc. q̄dia in glam dei facite Eech.
li. Hoc dñi nr̄i dñis lingua mercede m̄ca, t' ip̄a laudabo-
eum. t. Et de magiſ. do. nata ē h̄bū, qr̄ q̄s ver' de
uni magniſ. et tāto seip̄m magis h̄būlāt. Ero. tc. q̄dī
locutus es ad seruū tuū imp̄. dñi. dñi. s. q̄li que

sum. *Marij. Veniet fortior me post me, ecce magnifica
tio dei. Lui* nō sum dignus peccatōs solvere corrigiā cal-
ciamentōs ei, ecce humiliatio suū, nata ē & humiliatio fm mo-
rū nō fm entia, i. Eccl. xv. nō sum dignus vocari apłs. Et
adde q̄ de c̄p̄l̄l̄, de humiliatio or̄ est lophonias, i. vñq̄

speculator. i. sublimis
tus ad arcem speculati-
onis quod fecit. Eu. xix.
a. vbi de zacheo q
statura pulchra estat q
ascendit in arboris syco-
moy ut videret ihu.
Eccl. xvi. 10. Speculator
cuius fatua. Bre. Loni
replant dei sapientia non
possunt q sapien-
tes videat. qz ratio ab
er luce loge sunt qz
apud semetipos huius
non sunt qui in eorum mensa-
bus dicitur tumos elatio-
nis crecerat arcem stem-
platiois claudit.

v. Josia regē tē, hic
describit̄ rex in cōs̄ p̄e
sophonias p̄baut̄.
comendat̄ ēt h̄ rex iō
sias a trib̄. p̄m̄t̄ est
q̄ dēū p̄cipue co uit̄.
q̄ idoloz s̄lā
ch̄a q̄idolatria b̄stru
nt ibi. 3 oīas simula

